

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenci v Zagrebu.

(Konec.)

V imenu Slovencev zahvaljeval se je gospod Stegnar ter nazdravil hrvatskemu narodu tako-le:

Slavna gospoda! Presrčni bratje! Srce vzkipele nam je od radosti ko smo dobili poziv udeležiti se dvajsetletnice slavnega hrvatskega pevskega društva „Kolo“ v Zagrebu. Mnogo, mnogo let spominjali se bomo še hvaležnega srca prelepih dni, ki smo jih preživeli v Vašej sredini. Gospoda slavna! Takšnega dne, takšne narodne svečanosti baje Zagreb še nij do sedaj videl, a mi Slovenci si štejemo v posebno srečo in čast, da nam je bilo mogoče udeležiti se te slavnosti. A tega dne ne praznujemo samo mi navzočni, nego v duhu ga praznuje ves narod slovanski, kar ga živi na jugu.

Dovolite mi, gospoda izborna, da napijem temu uzornemu narodu, ki nam s svojimi krepostmi, s svojo energijo in navdušenostjo za sveto narodno stvar kaže, kako da delajmo mi, ako mu hočemo kdaj ravnati biti; dovolite mi, da napijem junaškemu narodu hrvatskemu in prosim moje brate pevce, da zapojemo „Sretno živeli“. (Živeli! živeli!)

Potem pa se je oglasila še dolga vrsta govornikov, mej katerimi odlikovali so se dr. Markovič, Kukuljevič-Sakcinski, Folnegovič in Kostrenčič. Vsi so govorili s pravim navdušenjem, ali z največjim navdušenjem govoril je gospod Folnegovič, ki pa je imel prehvaležno nalogo, nazdraviti domovini. Banket končal se je še le ob šestih.

Ob sedmih bila je slovesna opera v gledališči. Pela se je Aida in sicer tako izborna, da nijmo v Ljubljani nikdar čuli jednecega petja. Sicer pa je istina, da nekoliko moti okoliščina, da je preveč laškega petja vmes, kar je posebno pri nekaterih pevcih neumljivo, ki uže toliko časa spadajo k hrvatske operi! Lože bile so polne, občudovali smo kolikor smo mogli, dasi nam je nekako neharmonično na ušesa zvonela nemščina, ki se je prodajala v v jednej sosednjih lož! Pokazale so se nam tudi gospice Živkovičeve, lepe hčere barona Živkoviča, ubozega sekcijkega šefa, ki mu vedno sedi na vratu David Starčević in njega neznosni tovariši! Bile so krasne baronice jedine zastopnice oficijelnosti, ki so se videle ta večer v gledališči. Ali mi bili smo zadovoljni tudi samo z njimi!

Po končanej operi podali smo se zopet v svečanostni hram, kjer se je bil mej tem uže pričel glavni komers. Prostor, čarobno razsvetljen, odmeval je od radostno razvnete družbe. Po peščenih potih plula je množica za množico, oglaševali so se pevci, napitnice in godbe melodije. Vse je kipele, vse žarelo! Še le pozno v noči bilo nam je mogoče priti k zaželenemu počitku.

Drugo jutro smo odhajali ob osmeji uri. „Sokol“ stopal je zopet za svojo zastavo po krasnej Ilici in zopet so sule nanj nežne roke cvetja in šopkov. Zadnje krate ozirali smo se po belem Zagrebu in ura ločitve obtežavala nam je srca. Na kolodvoru pričakovala nas je mnogobrojna množica in v imenu mesta poslovil se je od nas podnačelnik gospod Cr-

nadak. Lepim njegovim besedam odgovarjal je dr. Tavčar tako-le:

Na preblage besede, katere smo ravno kar čuli, naj le kratko odgovorim. Spomin na pretečena dneva, koja smo preživeli v vašej sredi, bratje Hrvatje, ne vgasne nam nikdar v srcih. Prepričali smo se o vašej neskončnej ljubezni do naroda slovenskega, in povrnivši se v svojo ožjo domovino, oznanovali bomo povsod, da narod slovenski poginiti ne more, ker mu teče nevsahljiv vir, iz katerega si vedno zajema novega slovanskega navdušenja in novih močij za boj proti narodnim sovragom. Ta nevsahljivi vir pa je ravno ljubezen vaš, ljubezen hrvatskega naroda do tlačenega naroda slovenskega! Da ta ljubezen nikdar vgasnila ne bode, porok mi je sprejem, katerega ste nam pri tej priložnosti napravili. Pri slovesu izrekam vam vsem presrčno zahvalo, vam vsem in v prvej vrsti izbornemu zastopništvu kraljevega tega mesta in slovanskemu njega prebivalstvu. Tudi pri slovesu svoje zahvale iskrenejši izraziti ne morem, nego da vskliknem: Živel narod hrvatski! —

Ko je oddrdral vlak, zaorili so gromoviti slavoklici; vihrali smo z robci in klicali: na svidenje v belej Ljubljani. V Podsuseđu pokali so zopet možnarji, ko smo se mimo peljali, ter nam grmeli v zadnje slovo od prekrasne zemlje hrvatske. Da jo Bog poživi! —

Tako so minuli slovesni dnevi, tako je minula svečanost, pri katerej sta se bratila narod hrvatski in narod slovenski. Obžalovati moramo, da je nam dano premalo jednaci prilik, pri katerih se dejansko pokaže, da sta narod hrvatski in slovenski v istini brata, katera jezik skoraj čisto nič ne loči! Najnavdušenejši hrvatski govor — in naj je še tako hitro vrel iz vnete duše — bil je nam Slovincem isto tako razumljiv, kakor hrvatskemu poslušalstvu. In če smo se pogovarjali s hrvatskimi svojimi prijatelji, posezati nam nij bilo treba po nemščini; govorili smo v svojem jeziku ter v njem občevali brez nobene težave z brati Hrvati. To vse so okoliščine, iz katerih se bodo v prihodnosti posebne konsekvence rodile. Sedaj moramo se mi krvavo boriti z nemškimi tujci, ki se kakor pavi šopirijo po našej deželi ter nas hočejo podjarmiti, da si so smešna manjšina — mej nami! Kadar bode politična moč naših Nemcev popolnoma razdejana, da nam ne bode več grozila pogoltniti našega predragega nam jezika in s surovo svojo pestjo razdejati naših narodnih svetinj, kadar se bode mej nami kakor v pravljicah pripovedovalo o nemških elementih, ki so nekdaj tlačili narodnost slovensko, kadar se bode sklenil grob nad zadnjim Nemcem, ki se je predrznil politično rogoviliti mej Slovenci, z jedno besedo, kadar bode naša narodna meja proti severu tako utrjena, da je lačna hijena, germanizacija imenovana, prekorčiti ne bode mogla, tedaj se bodo naši potomci brez dvombe takoj obrnili do bratskih nam sosedov, in zveza mej Slovenci in Hrvati postala bode tesnejša. Ti srečni časi bodo jedenkrat gotovo napočili, ali sedaj so nam še samo vzor. Ker sedaj je naša parola: fanatični boj proti nemškutarstvu, ti stoterglavnej hidri, ki še vedno preži nad slovenskimi de-

želami! Pri tem pa nas vendar osrečuje zavest, da bode prihodnost pomorila, kar je sedaj obupanega, ter sklenila, kar je sedaj ločenega! V to naj Bog pomaga.

Dr. I. T.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. junija.

Odločno in krepko postopanje slovanskih državnih poslancev iz **Moravske** obrodilo je uže sad. Takoj prične se zidati slovanski gimnazij v Olomuci in s šolskim letom 1884 založi se v Kromerizu za prvi čas slovanski nižji gimnazij.

Vsled silnega pritiska židov iz Rusije v **Galicijo** priporočal je namestnik v Galiciji, grof Potocki, mudeč se te dni na Dunaji, vladnim našim krogom, naj se na vsak način poskrbi, da se to nadlegovanje obustavi. Izza teh migljajev grofa Potockega vrše se zdaj posvetovanja, ali bi se ne dalo tako zdravilo najti, ki bi židom slast in veselje jemalo, pribajati v Galicijo.

V **Krivošije** povrne se skoraj blagi in zaželeni mir. Črna Gora, jedina prava zavetnica vstajem, odpovedala jim je namreč vso pomoč in tako bili so prisiljeni vsi uporniki, razun 80 Ubljanov, položiti orožje ter udati se. Naša vojna uprava dala je zadnji čas preiskati še Neveno polje in Pislet, kraja, ki do zdaj nijsta še pregledana bila. Ali našlo se sumnjivega nij nič. — Treba je zdaj torej le še, da se duhovi pomirijo in se neredi koj v korenini zatarejo. Pričakuje se tudi v kratkem za Krivošije razglas, kot svoj čas za Bosno in Hercegovino, v katerem se vstaši pozivljajo, da morajo do določenega časa povrniti se k domačim ognjiščem, drugače da se dotični smatrajo za izseljence.

Vnanje države.

Evropska **podunavska komisija** razgovarjala se je v seji 27. maja o Barrèrejevih predlogih ter jih konečno sprejela z vsemi glasovi proti ónemu poslanca rumunskega. Bolgarski poslanec stavil je nekoliko popravnihih nasvetov, a nihče jih podpiral nij. Rumunski poslanec je dejal, da ga je volja pripoznati komisijo podunavskih držav, pomnoženo z dvema pooblaščenca evropske komisije, da pa Avstrija njima uživati nobene prednosti. Teh sej bode kmalu konec.

Iz **Rusije**: Veliki knez Vladimir odpotoval je včeraj iz Kolpina v Moskvo. — Ruski poslanec pri porti, pl. Novikov, došel je v Petrograd. — Mesto Gorki v guberniji mohilevskej zgorelo je predvčerajšnjim skoraj do tal.

V **Egiptu** vre bolj in bolj. Zato jeli so se tujci izseljevati, da si o pravem času še otmo življenje in imetje. Doslej se še nij kri prelivala in to je kaj celo nenavadnega v tacihi nemirih. Ali dan za dnem pričakujejo se grozovita poročila! Kajti oče in hranitelj teh spletk, Arabi paša, ne briga se ni za Kedivo ni za proteste Francozov in Angležev, on je fanatik, vojaki pa so temu novemu svojemu proroku tako slepo in divje udani, da bi se o prvej priliki radi zanj žrtvovali. Ali kakor rečeno, do pravega boja nij še prišlo. Ta mir v nemirih kaže tudi, da vse to je le narejeno, izvira le iz podpihovanja. Vse te spletke nijmajo drugega namena, nego odpreti vrata, pri katerih bi se Turčija prihotapila v Egipt. Zato pa tudi nij hotela ubogati zastopnikov francoskih in angleških, ki so složno zahtevali, naj ona Kedivi pripomore do veljave, Arabi pašo pa in druge vojaške poveljnike na opravičenje pokliče v Carjigrad. Še le ko so v 31. dan maja meseca pritisnili zastopniki Avstrije, Nemčije, Rusije in Italije na Turčijo z enakimi pozivi, udala

se je v to, da hoče v Kairo poslati svojega pooblaščenca s posli, ki se imajo še določiti. Poleg tega pa se zdaj tudi živahno telegrafuje po različnih stolicah sem in tja, kako da bi vse evropske vele-vlasti združeno potolažile nemire ob Nilu. V tem smislu predlaga Francija poslaniško konferenco v Carjemgradu in kar da sklene ta, izvršiti naj Fran-cija in Anglija. Kako da bodo na to vlade odgovorile, pričakuje se vsako uro.

V Španjskej vzbuja pismo, katero je ge-neral Lopez Dominguez, netjak sivega maršala Ser-rana, spisal kot predgovor k brezimnej brošuri: „Ključ do morske ožine Gibraltarske“, tolikšno pozor-nost, da angleški listi že govore o španjskem Sko-beljevu. Brošura posvečena je omenjenemu generalu, ki je s tem pismom vsebino potrdil v političnem po-menu. General zagovarja z veliko vnetostjo, da se mora Gibraltar Španjskei dobiti nazaj, da je treba zveze s Portugalsko, da se mora preustrojiti zdanci sistem za obrambo bregov ter da treba vojaških in diplo-matičnih korakov, da se zagotovi španjski upliv v Mo-roki. General Lopez Dominguez, premagalec Kar-listov pri Kartageni, je vodja napredovalnih libe-ralcev v zbornici in se smatra, če bi maršal Cam-pos odstopil kot vojni minister, njegovim nasled-nikom.

Dopisi.

Iz Mokronoga 1. junija. [Izv. dopis.]

Včeraj popoldne ob 3/4 na 4 začela je tukaj pa-dati suha toča, večji del vogljata, debela kot orehi, pa tudi tolika, kakor kurja jajca. Sreča, da je pre-nehala kmalu in nij naredila posebno veliko škode. Stari ljudje ne pomnijo tako debele toče. Ako bi bila toča le trajala 5 minut, zdrobila in potolkla bi bila vse opečne strehe. Ljudje smatrajo za slabo znamenje, da nam tako zgodaj preti toča. — V 18. dan maja pokončal je mraz ves fižol in krom-pir po ravninah. Po vinogradih nij provzročil mraz škode, a toča je, kakor se čuje po tukajšnjih go-ricah vender precej oklestila. — Pred par dnevi prignali so tukajšnji žandarji tatu k sodnji, katerega so uže dlje zasledovali. Doma je v hribih proti Kr-škem. Zasačili so ga v stanovanju njegove ljubice, skritega pod streho. Prišel je bil na večer k njej in rekel, naj mu da jesti, ker je lačen. Ona reče, da je močnik kuhan, on pa pravi, da mu je ta jed prav všeč, le v hiši bi ne jedel rad, ampak na vrtu. Vzame skledo in jo nese na vrt, njej pa reče, naj gre po žlice. Mej tem ko je šla ženska po žlice, namešal je mišice v močnik, ker je bil njegov na-men, da bi bila oba takoj mrtva. Ko sta odjedla gre pod streho in čaka v plahto zaviti smrti, na-mestu katere pa pridejo žandarji in ga vzemo seboj. Oba sta grozno bljuvala in tat je takoj obstal, kaj je storil ter pristavil, da se je naveličal živeti in da je bil njegov sklep, da tudi njegova ljuba umrje z njim. — Osepnice so se tudi pri nas ši-riti začele, posebno pri otrocih.

Iz Košane 31. maja. [Izv. dop.] (O za-devi naše pošte.) Kar smo uže dolgo pričako-vali in želeli, spolnilo se je. Vsakdo, uvidevši do-brote pošte, želi in hrepeni, da čem prej prejme to, kar mu ima ista donesti. Tukajšnja pošto do-bivali smo namreč do sedaj le štirikrat na teden, dasiravno promet iste bil je precejšno znaten. Da bi se tedaj vsestransko izraženej želji dopisujočega občinstva po moči ustreglo, predlagal je namreč v seji občinskega odbora dne 26. februarja t. l. nek občinski odbornik, da naj se v tej seji sklene, prošnjo slavnemu c. kr. poštному ravnateljstvu predložiti za vsakdanjo pošto. Ta predlog, se ve, bil je jedno-glasno sprejet, in tudi dotična motivirana prošnja potem slavnemu c. kr. poštному ravnateljstvu od-poslana. In glejte veselja, slavno ravnateljstvo je do-tično prošnjo radovoljno uslišalo in rešilo tako, da se ima s 1. junijem t. l. vsakdanja pošta otvoriti, ter svoje delovanje pričeti. Za to bodi slavnemu poštному ravnateljstvu gorka zahvala izrečena.

Rekel sem namreč zgoraj, da vsakdo rad uvi-deva dobroto in korist pošte, osobito pa še, ako je pred nosom; a vender pri nas nij po vsem tako. [Tu javno svedočijo fakta.] Tukaj je namreč neka „mogočna“ (!?) in arogantna osebnost, koja se je uže pred nekaterimi meseci po zlobnej volji odrekla do-broti, oziroma posluževanju tukajšnje pošte, ter se

rajši z večjimi troškovi — (baje je jako imovita itd.) — poslužuje Št. Peterske pošte.

Morda bodo pa častiti čitatelji mislili si ali predočevali kak nered ali kakovo nezakonitost pri tukajšnjem poštнем uradu? — Nikakor ne, ampak ono osebnost vodijo slepe strasti, hudobni nameni, škodoželjnost in drugi zvijačni naklepi.

A zdaj, ko smo vsakdanjo pošto dosegli, bodo se še le prav zvijala, čakajoč kake nedolžna žrtve. — Dober jej ték!

Iz Ptujja. (Narodni dom) kupili so si Slovenci in dne 29. maja so ga slovesno odprli. Hiša je velika, prostorna, dobro zidana. V prvem nadstropji nastanjena je sedaj čitalnica. Kraj dvo-rišča dozidan je mostovž, da se iz njega lahko vstopa v slehrno hišo. Ob konci je prostorna, krasna dvorana, zraven pa 3—4 hiše, vse je dobro popravljeno, okusno prirejeno in za svečanost lepo nakinčano. Na ulico vise tri prekrasne zastave nad napisom z zlatimi črkami: Narodni dom. Gostov so bili napolnjeni vsi prostori, da je bila soparica ve-lika. Došli pa so od vseh strani, raznega stanu in spola, vsi veseli, da so ptujski Slovenci tako po-žrtvovalni narodnjaki. Iz Gradca so došli: dr. poslanec Herman, profesorji dr. Krek, dr. Klemenčič, akad. društvo „Triglav“ in več iskrenih Hrvatov in Srbov; iz Maribora: dr. Radač, dr. Pekolj, v imenu čital-nice g. Simon, urednik „Slov. Gospodarja“ in še 37 narodnjakov; iz Ormoža smo videli dr. Geršaka, iz Celja prof. Kosija, iz Budimpešte dr. Turnerja itd. Kmetiskih ljudi bilo je mnogo iz okolice. Blizu 9. ure završila dobro izurjena godba in potem po-zdravi gospod dr. Gregorič zbrane goste; zatem zapojejo pevci: Molitev, Pozdrav. Potem pa raz-veseljuje po vsem Slovenskem znani iskreni na-rodnjak, izborni učenjak in govornik č. g. Božidar Rajč s svojim slavnostnim govorom občestvo tako, da je vse zavzeto in hvaležno pritrjevalo in plo-skalo. Govor je treba čuti, opisati ga nij lahko; če ga dobimo, ga radi objavimo! Navesti hočemo le, da se je hvaležno spominal blagih mož, ki so naj-več pripomogli, da imamo v Ptui „Narodni dom“, gospodov: dr. Čuček, dr. Gregorič, dr. Ploj, pro-fesorji in uradniki ptujski, trgovec Jurca, in še po-sebno gospod J. Urbanec. Okolo polnoči ko je program bil sijajno završen, začel se je ples. Mnogo gostov je se s polnočnim vlakom odpeljalo. Bodi za veseli večer pristrčna hvala ptujskim rodoljubom, govorniku, pevcem, godcem, sploh vsem, ki so po-magali. Ptujskih nemščutarjev nij bilo videti. Ži-vela slovenska domovina!

„Slov. Gospodar“.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Dne 31. maja 1882.

(Konec.)

O tem predlogu nastala je tako dolgotrajna debata, v katerej so govorili in razne dostavke in premembe nasvetovali gg. Ziegler, dr. Suppan, Re-gali, Potočnik, Lassnik, dr. Moše, dr. Drč, Peterca itd., da je ne bomo priobčevali, to tem menj, ker pride to vprašanje še jedenkrat v obravnavo. Reši-tev tega vprašanja je deloma zavisna od tega, kak-šen je mestni kanal skozi dolge ulice in dalje proti Ljubljani. Zbog tega sprejel se je odlašalni pred-log g. Potočnika, da se ta kanal preišče še je-denkrat in o tej preiskavi poroča. Po tem poročilu bode se o svojem času posvetovalo in ukrepalo v mestnem zboru.

Potem se sprejme po g. Potočniku stav-ljeni predlog stavbenega odseka jednoglasno, vsled katerega je imenovan g. Ivan Dufé za drugega mestnega inženirja z letno plačo 1000 gld. in dvema 10% petletnicama.

Dr. Karol Bleiweis, poročevaje glede na račun o zdravilih za mestne uboge v 4. četrtletji 1881, omenja, da se ne drže vsi mestni zdravniki predpisov, da jim je tedaj še jedenkrat opomniti, naj se ravna po normalijah, sicer jim bode plače-vati iz lastnega žepa. Ugovor dra. Kovača, da ima preveč bolnikov, je ničev, kajti ravno on ima na skrbi najmanjši del mesta. Račun se odobri.

Rekurzi dra. Eisela in drugih proti vplačevanju pasjega davka se z ozirom na to, da se dotičniki, dokler je pasji davek znašal le 2 gld., niso prito-ževali, temveč mirno plačevali, in ker pritožbe niso podprte, odbijejo vsi.

Šestorica nemških odbornikov (dr. Schaffer, dr. Suppan, Zhuber, Gariboldi, Lukman, Dežman) predlaga konec seje, kar pa ne obvelja.

Na vrsto pridejo samostalni predlogi. Dr. Zar-nik izjavi se, da nij treba na dolgo in široko ute-meljevati ravnopravnosti slovenščine v Ljubljani, ka-tera je glavno in do 5/6 slovensko mesto v sloven-skej deželi. Naravno tedaj, da mora tudi na magi-stratu slovenski jezik biti uradni jezik. On tedaj stavi predlog: Naj se načeloma pripozna slo-venščina kot uradni jezik ljubljanskega magistrata in naj se voli odsek sedmerih pod načelnštvom g. župana, ki naj izvede vpeljavo slo-venščine na magistratu.

Ker g. Dežman oporeka, da ta reč nij nujna, naj se voli tedaj le odsek in pozneje principijelno sklepa o tem, omeni dr. Zarnik, da sta se z Dež-manom v oktobru 1869 l. v istem vprašanji uže se-kala glede deželne odbora. On tedaj svojih raz-logov ne bode ponavljal, ker jih itak vsakdo lahko čita v zapisnikih.

Dr. Zarnikov predlog se potem sprejme po 16 glasovih narodnjakov proti 6 glasom nasprotnikov in v odsek se je po nasvetu dra. Zarnika per acclama-tionem volijo: Dr. Bleiweis, dr. Drč, župan Grasselli, Fortuna, Hribar, dr. Moše, dr. Zarnik.

Po tem glasovanji vstane Dežman rekoč: Gegen eine derartige behandlung des gegenstandes lege ich protest ein! Ta izjava dene se v zapisnik.

Dr. Suppan predlaga zopet konec seje, kar mu pa zopet izpodleti.

Na to oglasi se dr. Moše in navaja, na-slanjaje se na statistiko, kako se množe hranilnice, ki so l. 1860 imele le 105 milijonov, leta 1875 pa uže 589 milijonov goldinarjev vloženih. Na Štajer-skem, kjer je bila do leta 1860 le jedna hranilnica, bilo jih je leta 1875 uže 44. Mestna hranilnica v Gradci je v jednom letu mestu vrgla 190.000 gld., mariborska v petih letih nad 100.000 gld. in mala ptujska hranilnica v 5 letih 8500 gld. Tudi ljubljans-kemu mestu treba denarja za marsikatero napravo, zlasti, ker je v Kranjskej samo jedna hranilnica. Mestna hranilnica bode mestu donajala obilo do-bička. On stavi tedaj predlog: Naj se ustanovi mestna hranilnica v Ljubljani.

Nasproti govori dr. Suppan, a odkritosrčno rečeno, jako slabo. Ta gospod je sicer na glasu kot ostroumen in duhovit jurist, a kar je navajal proti temu predlogu, bilo je res le iz trte izvito, ker se pravičnej reči logično ugovarjati ne da. Prav ne-pričakovano in neumestno bilo je pretenje, da kranj-ska hranilnica, ako se ustanovi še mestna hranil-nica, ne bode več vsako leto določila doneskov za znane dobrodelne namene ter opustila zastavljalnico.

Ker je bil ta ugovor istinito malo juridičen, razdejal ga je g. Hribar v izvrstnem govoru, sta-vek za stavkom. Opiraje se na statistiko in kazaje na druga mesta: Gradec, Zagreb itd., kjer je po več hranilnic, ki delajo vse jako uspešno, dokazal je potrebo take hranilnice in prav dobro zavrnil tudi pretenje dr. Suppanovo, rekoč, da bi bilo malo plemenito za kranjsko hranilnico, ako bi v očigled nastajajoče konkurence ustavila dobrodelne doneske, kajti potem to nij več dobrodelnost, nego le premija za monopol.

Po malej opazki dra. Schafferja, je dr. Moše v konečnem govoru še navajal razlogov za svoj predlog, izmed katerih je posebno omeniti stavek: Gospoda, jaz sem pripravljen dokazati, da zastav-ljalnica nij nikakor pasivna, temveč, da je aktivna. Sicer pa, ko bi zbog tega kranjska hranilnica opu-stila zastavljalnico, bode uže mesto to reč vzelo v roko in jaz bil bi prvi, ki bi stavil predlog v ta namen.

Dra. Mošeta predlog se potem sprejme s 16 proti 6 glasom, tedaj je mestna hranilnica v Ljubljani „fait accompli“.

Izmed nemščutarjev bilo je navzočnih le gori

imenovana šestorica, drugi so izostali, ker vender niso hoteli glasovati proti mestnej hranilnici, ki bode gotovo donasala veliko korist Ljubljani.

Seja, ki se je vršila, izimši le dva mala slušaja, vseskozi jako dostojno, sklenila se je ob 3/4 na 9. uro zvečer, trajala je tedaj skoraj štiri ure.

Za ostale točke dnevnega reda določila se je prihodnja seja v soboto 3. t. m. popoldne ob 5. uri.

Domače stvari.

— (Za „Narodni dom“) začeli se bodejo te dni nabirati prostovoljni doneski po Ljubljani. Nadejamo se, da bodo prebivalci ljubljanski v polni meri pokazali znano svojo požrtvovalnost sedaj, ko gre za izpeljavo tako važnega in častnega podjetja.

— (Odlikovanje.) Gosp. Rajko Mahorčič, župan v Sežani, dobil je zlati zaslužni križec s krono.

— (Vabilo) k celdnevnej ljudske veselici in velikej besedi, ki jo napravi narodna čitalnica šišenska na „Koslerjevem“ vrtu 4. junija 1882. na korist „Narodnemu domu“, pri kateri sodelujeta moška zbor ljubljanske in šišenske čitalnice, mešana zbor šentviška in šišenska; in svira vojaška godba c. kr. pešpolka „veliki knez Mihael“, pod osobnem vodstvom kapelnika gosp. Czernya. Obseg veselici bo: Nagovor, godba, kegljanje in streljanje na dobitke, petje moških in mešanih zborov, loterija, igre za mladež, tehtanje, telovadba, ples in umetni ogenj. Spored dopoldanske veselici: a) Zjutraj ob 9. uri se prične kegljanje in streljanje na dobitke. b) Od pol 11. do 12. ure svira vojaška godba c. kr. pešpolka „veliki knez Mihael“: 1. Faulwetter — „Dober dan“, potnica. 2. Metra — „Kornevski zvonovi“, valček. 3. Suppé — „Slavnostna overtura“. 4. Strauss — „Violeta“, polka. 5. Stiasny — „Italijanska cvetlica“, venček. Spored popoldanske veselici in besedi: 1. Flottov — „Overtura k operi Alin“. 2. Leibold — „Čarobnost ljubezni“, polka mazurka. 3. Nagovor. 4. N. Stooš — „Brzo junaci na ples“, moški zbor s spremljevanjem godbe. 5. Donizetti — „Sekstet finale iz opere Lucija“. 6. F. S. Vilhar — „Ustaj“, mešani zbor. 7. Strauss — „Poljubek“, valček. 8. F. Stegnar — „Oblakom“, moški zbor s samosplovom za bariton. 9. Czerny — „Venec slovenskih pesni“. 10. F. S. Vilhar — „Uzor“, mešani zbor. 11. Komžak — „Domovini“, polka. 12. Gerbič — „Slovanski brod“, moški zbor. 13. — „Domače povesti“, podpouri. 14. A. Foerster — „Ave Marija“, mešani zbor s spremljevanjem godbe. 15. Strauss — „Vesela vojska“, putnica. — Začetek ob 9. uri zjutraj, oziroma ob 3. uri popoldne. — Vstopnina zjutraj prosta; popoldan za osobo 20 kr.; otroci plačajo 10 kr. — Radodarnost je neomejena. — Častiti članovi šišenske čitalnice imajo prosti ustop. — Razdelitev dobitkov: loterije in streljanje bo ob 8. uri, od kegljanja pa ob pol 9. uri zvečer. — Pri odločno slabem vremenu preloži se veselica na prihodnjo nedeljo.

— (Zgorel je) v Iškej dragi na Krvavski žagi nek mož pred par dnevi. Ko je spal, vnelo se je poslopje, a prebuditelju in bežečemu pade bruno na glavo, da se zgrudi in pali mej gorečimi žaganicami kake dve uri. Strašno ožgan živel je v grozovitih mukah še kake štiri ure.

— (Iz Celja) se poroča: V soboto 20. maja prevzel je novoimenovani svetni tajnik g. Lulek vodstvo tukajšnje okrajne sodnije. Drugi dan poklical je podredjene konceptne uradnike v svoj bureau ter jim strogo ukazal, da odsihmal slovenskih vlog ne smejo dalje reševati v slovenskem jeziku, kakor do zdaj, temveč da morajo slovenske vloge zavračati a limine in le v posebno ozira vrednih slučajih napisati jim nemšk odlok. — Da bi se slovenske tožbe jemale „na protokol“, o tem, kakor umevno, niti niti govora. Odgovornost za to določbo vzame on na se.

— (Škof in pesnik.) Premistitljivi gospod knez in škof dr. Janez Kriz. Pogačar pisal je te dni slovenskemu pesniku č. g. vikarju Simonu Gregor-

čiču lepo pismo, v katerem mu iz vsega srca čestita zaradi njegovih prekrasnih „Poezij“. V pismu izreka tudi željo, da bi pesnika rad osobno poznal.

— (Slov. literarno društvo na Dunaji) ima v sredo 7. junija v Kaiserjevi gostilni „pri sv. Trojici“ (Ungarg. 27) svoj 12. redni zbor, ki se začne točno ob 8. uri zvečer. Na dnevnem redu je pogovor „o vprašanjih za nabiranje narodnega prava“, kakor jih je sestavil za Slovence g. Aleks. Hudovernik po znanem Bogiščevem navodu. Gg. udje in prijatelji naši se uljudno vabijo v to zborovanje. Odbor

— (Josip Vesel,) slikarski učenec na dunajske akademiji, po svojih spisih tudi našim čitateljem dober znanec, razstavil je te dni pri Bambergu v Ljubljani krasno z oljnatimi barvami na platno narejeno sliko, ki nam predstavlja star malin stoječ ob kataraktu v globokej dolini. Slika vzbuja občno pozornost in strokovnjaki poudarjajo osobito genijalni način Veselovega slikanja. „Lj. Zv.“

— (Z Bleda) se nam piše: Morebiti bode marsikomu ljubo zvedeti, da se prav dobre fotografije umrlega pisatelja slovenskega M. Tonejca Samostala dobivajo pri g. Jan. Žumru, županu v Gorjah pri Bledu po 25 kr. exemplar. Fotografija predstavlja ranjcega kot vrlega častnika.

— (Gad) pičil je 18 letnega fanta v Rabeljni vasi blizu Ptuja; v 10 minutah bil je fant mrtev.

— (Josipa Jurčiča Zbrani spisi.) Založil in na svetlo dal odbor za Jurčičev spomenik. Uredil Fr. Levec. I. zvezek: Deseti brat, roman. Natisnila Narodna Tiskarna v Ljubljani 1882, 8°, 293 str. Cena 1 gld. Ta knjiga je te dni dovršena ter se bode začela še ta teden po raznih knjigarnah prodajati. Dotični odbor je dal priljubljenega „Desetega brata“ za tega delj najprej na svetlo, ker je ta roman uže blizu osem let do cela razprodan in ker ljudje največ povprašujejo po njem. Ostali zvezki prinašali bodo Jurčičeve zbrane spise, kolikor je možno, v kronološkem redu; vsako leto pridejo na svetlo po trije od 18—20 pol obširni zvezki v srednji osmerki, tiskani z novimi črkami na lepem, gladkem papirju. Prvih šest zvezkov obsežalo bode romane, povesti in novele; sedmi zvezek dramatične spise in balade; osmi studije, feuilletoni in nekatere politične članke, devet literarno ostalino, osobito na pol dovršeni roman: „Slovenski svetec in učitelj“, deseti životopis s podobo in raznimi listi. „Lj. Zv.“

— (Vabilo na naročbo.) Vso p. n. gospodo poluletne naročnike opozarjamo, da jim z denašnjo številko poteka naročnina, ter jih uljudno prosimo, da bi jo blagovolili o pravem času ponoviti; kajti 7. št. pošljemo samo tistim, ki bodo imeli naročnino plačano do 29. t. m. Novim naročnikom moremo ustrezati še z vsemi dozdanjimi številkami; tudi od lanskega letnika imamo št. 4—9. še na razpolaganje.

Upravištvo „Ljubljanskega Zvona.“

— (Nova knjižica.) V zalogi gg. Klein in Kovač izšla je ravnokar knjižica, ki stane 40 kr. in ima v sebi leta 1880 in 1881 izšle deželne postavbe za Kranjsko, kakor postavbo za povzdigo ribarstva, o naznanilnih dolžnostih pri nastanku kozjih garij, o trgovini, točenji in prodajanji žganja, o požarne policiji in o gasilnih stražah. Knjižica, katero je sestavil žandarmerijski poveljnik g. Gramposich za c. kr. žandarne, in je pisana v nemškem in slovenskem jeziku, bode tudi vsem županom prav dobro došla.

— („Vrtec“, časopis s podobami za slovensko mladino) prinesel je za mesec junij naslednje gradivo: 1. Svetemu Alojziju, pesen; 2. O smrti Ivana Stojkoviča, povest; 3. Naš Romul, povest; 4. Jelen, basen; 5. Franjo Pizarro, osvovitelj Peruvanski, zgodovinski sestavek s podobo; 6. Henrik I., ptičar, zgodovinski sestavek s podobo; 7. Idrija, zgodovinski obrazec; 8. Pouk; 9. Razne stvari. — Ker „Vrtevo“ uredništvo ravno zdaj vabi k naročbi za drugo poluletje, ter omenja, da se še vsi letošnji listi dobé, priporočamo „Vrtec“ v obilo naročevanje staršem in vsem prijateljem nežne slovenske mladine. Za malo denarja dobé naši

otroci obilo poučnega berila v roke, da si blažijo um in srce. Roditelji, ki imate otroke, naročite jim „Vrtec“, ki je res vreden, da ga podpiramo in širimo mej slovensko mladino. Celoletna naročnina „Vrtcu“ je 2 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr.

— („Kres“) ima v svojej 6. številki naslednjo vsebino: Zvezdana, roman. Anton Koder. (dalje). — Prvo cvetje, pesen. Lujiza Pesjakova. — Tici, pesen. y. — Mačeha, novela. Pavlina Pajkova. (dalje). — Ivéri. Jos. Cimperman. — Bosenske zanovetke. Rajko Perušek. — Štiri pesni iz francoskih vojsk. Al. Hudovernik. — Nekoliko o strupenih kačah iz domačih dežel. M. Tonejec (dalje). — Kaka se umetno led dela. Dr. J. Svetina. (Konec). — Ulrih vitez žlahtni Lichtenstein. J. Majciger. — Zbirka slovenskih pregovorov iz leta 1592. P. pl. Radics. — Hrvatsko-slovenska ustaja pod panonskim Ljudevitom. Dr. Fr. Kos. — Zgodovinske črtice o nekdanji provinciji Windischgraz. Trstenjak. — Drobrosti.

— (Čehi) se vedno bolj brigajo za naše socijalne in literarne razmere. Nedavno je po Slovenskem potoval g. E. Jelinek, urednik „Slovenskemu zborniku“, ki je svojemu listu nabiral kulturno-zgodovinskih črtic. — Praški „Svetozor“ je v 16. št. t. l. prinesel na češki jezik preloženega Tavčarjevega „Tržačana“ (iz 1. št. letošnjega „Ljubljanskega Zvona“) in v svojej 18. št. Kersnikovega „Ponkerčevega očeta“, ki je bil natisnen tudi v 1. št. našega lista. Oba spisa je krasno preložil g. Josip Penizek, vrli literarni posredovatelj mej Čehi in Slovenci. Isti gospod pisatelj je na češki jezik preložil našega Preširna in v kratkem izide pri Sehnalu v Jičinu tudi Jurčičev „Tugomer“ v njegovem prevodu. „Lj. Zv.“

— (Znižana voznina.) Počenši od 1. t. m. izdaje Rudolfova železnica karte z znizano voznino za vožnjo tja in nazaj, takozvane „Tour-und Retourkarten“, ki so veljavne skozi tri dni za vsak vlak in brez ozira na delavnik, nedelje in praznike. Cena takim kartam je v Ljubljani naslednja:

	II. razred.	III. razred.
Na Vižmarje	in nazaj gld. 0.35	gld. 0.25
V Medvode	„ „ „ 0.60	„ 0.40
V Loko	„ „ „ 0.95	„ 0.65
V Kranj	„ „ „ 1.40	„ 0.90
V Podnart	„ „ „ 1.80	„ 1.20
V Radovljico-Lesce	„ „ „ 2.40	„ 1.60
V Rateče	„ „ „ 4.40	„ 2.90
V Trbiž	„ „ „ 4.70	„ 3.20
V Beljak	„ „ „ 6.00	„ 4.00

Kakor v Ljubljani izdajajo se take karte tudi na Vižmarjih, v Medvodah, Loki, Kranju, Podnartu, Lescah itd., pričakovati je tedaj, da se bodo vsled tega množili izleti na lepo gorenjsko stran.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

Budapešt 1. junija. V Tisza-Eslaru so se baje sprijeli kristijani in židje. Rabinca iz Nyiregyhaze pozvali so kot izvedenca. Počijal je sumnja, da bi imeli opraviti pri tem zločinu kaj verski motivi. — Grofa Dessenffya, bivšega okrajnega glavarja Sarajevskega v gorenjem oddelku davkovske uprave bosenske ostro napadajo.

London 1. junija. „Daily News“ poročajo iz Kahire: Arabi paša uporablja mehko a neprikračeno diktaturo. Nobenemu Evropejcu ne bo pustil ni lasu skriviti; policijska okrožnica zagotavlja tujcem popolno varstvo.

Razne vesti.

* (Vse avstrijske hranilnice) imele so začetkom 1880 l. vložnega denarja za 699.338.677 gl., katerega vsota se je v enem letu za 45.317.035 gl. pomnožila, tako, da je bilo začetkom l. 1881 v vseh avstrijskih hranilnicah 744.655.712 goldinarjev vložnih.

* (Največje cerkve v Evropi.) V sv. Petra cerkvi v Rimu je prostora za 54.000 v Milanski za 37.000, v sv. Pavla cerkvi v Londonu za 25.000, v sv. Isaka domu v Petrogradu za 24.000, v sv. Sofiji v Carigradu za 23.000, v Notre-

Dame v Parizu za 21.000, v sv. Štefana cerkvi na Št. 6872.
Dunaji za 12.000 ljudi.

Umrli so v Ljubljani:

1. junija: Viktorija Benedikt, zasebnikova hči, 8 m., Rimska cesta št. 3, za diphteritis.
2. junija: Ludvik Altman, odgonskega sprovodnika sin, 8 m., Poljanska cesta št. 29.

Tujci:

1. junija.

Pri **Slonu**: Chanery iz Italije. — Paknovsky iz Rottermanna. — Eichholzer iz Trbovelj. — Bernard z Dunaja. — Loser iz Prage.

Pri **Malič**: Klinzer iz Bele Peči. — Blaun z Dunaja. — Polao iz Trsta. — Pongratz iz Krškega. — Dotteschal iz Ulašič.

Pri **avstrijskem cesarju**: Košir iz Št. Vida. — Stope iz Vrhnike. — Oblak iz Novega mesta.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. maja	Ob 7. uri zjutraj	744.10 mm.	+20.0°C	brezvetrije	jasno	0.00 mm.
	Ob 2. uri popoldne	738.97 mm.	+29.6°C	slaboten vzhod	jasno	dežja.
	Ob 9. uri zvečer	738.90 mm.	+20.2°C	slabotna burja	oblačno	
31. maja	Ob 7. uri zjutraj	736.36 mm.	+18.3°C	slaboten vzhod	jasno	3.30 mm.
	Ob 2. uri popoldne	733.42 mm.	+27.8°C	slaboten jugovzhod	oblačno	dežja.
	Ob 9. uri zvečer	734.84 mm.	+19.6°C	slaboten vzhod	oblačno	
1. junija	Ob 7. uri zjutraj	735.82 mm.	+15.8°C	slaboten vzhod	oblačno	0.70 mm.
	Ob 2. uri popoldne	736.04 mm.	+21.8°C	slaboten vzhod	oblačno	dežja.
	Ob 9. uri zvečer	738.56 mm.	+15.4°C	brezvetrije	jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je sicer povsod, vendar tako jednako pal, da je bil vsled tega zelo enakomerno razdeljen in da je znašal razloček med maksimumom in minimumom samo 4 mm. Vetrovi so bili povsod večinoma slabotni, dostikrat je vladalo tudi brezvetrije. Nebo je bilo začetkom povsod ali popolnoma ali pa saj deloma jasno, pozneje oblačno in še celo deževno. Temperatura je bila povsod zelo visoka in je stala visoko nad normalom, razloček med maksimumom in minimumom je znašal samo 8°C. Vreme je bilo samo na severu deževno, sploh se je pa nagibalo vsled velike vročine po več krajih že k nevihtam.

Dunajska borza

dné 2. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld.	30	kr
Srebrna renta	77	10	"
Zlata renta	94	30	"
1860 državno posojilo	130	—	"
Akcije narodne banke	822	—	"
Kreditne akcije	329	20	"
London	119	80	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	51	"
C. kr. cekini	5	65	"
Državne marke	58	55	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	75
Državne srečke iz l. 1864	100	170	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	30	"
Ogrska zlata renta 6%	119	70	"
" " papirna renta 4%	88	25	"
" " papirna renta 5%	86	15	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25	"
Kreditne srečke	100 gld.	176	25
Rudolfove srečke	10	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	123	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	—	"

Razglas.

Od mestnega zbora ljubljanskega ustanovljeni štipendij v letnem znesku 250 gld. za obiskovanje državne obrtniške šole se v podelenje do **konec junija t. l.** izpiše.

Pravico do tega štipendija za tek 2 1/2 leta ima učenec, ki je obrtniško pripravnico v Ljubljani z dobrim uspehom dovršil, in sicer v prvi vrsti tisti učenec, ki uživa v Ljubljani svojo domovinsko pravico.

Prošnje, katerim je krstni in domovinski list. šolsko spričevalo in odhodnica priložiti, naj se potom vodstva tukajšnje obrtniške pripravnice mestnemu magistratu predložijo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 25. maja 1882.

Št. 8372.

(353—3)

Košnja v najem.

V **ponedeljek dné 5. junija t. l.** dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senožetij pod Tivoli za leto 1882. kosoma po očitni dražbi v najem oddala in se vabijo najemniki določeno uro na senožeti poleg Lattermanovega drevoreda.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 29. maja 1882.

Župana namestnik: Jeras.

Naznanilo.

Proda se **hiša št. 9 v Sodražici**, z opeko krita, katera ima veliko in malo sobo v pritličji, obokano vežo in kuhinjo, v prvem nadstropji veliko in malo sobo in obokano kaščo. Tudi je v pritličji obokan vinski klet, dalje hlev in nad hlevom skedenj, in na zahodni strani klet pod zemljo tudi obokana. — Več se zve pri **Ivani Štupica v Sodražici**.

(364—1)

V BOL!

Častitim p. n. gostom dajem na znanje, da bode odslej zavoljo spremenjenega voznega reda na železnici k **pop. ljudnevemu poštenu vlaku** iz Ljubljane in k **večernemu mešanemu vlaku** za nazaj med Zalo- gom in Dolom vozil se vsako nedeljo in vsak praznik o lepem vremenu primeren voz p. n. gostom mojim na ljubo. Vožnja znašala bo za osobo sem in tja le 30 kr. Za iz- vrstne jedi, dobro vino in pivo skrbel bom kolikor mogoče. Obilnega udeleževanja in obiskovanja prosim

z vsem spoštovanjem

Janez Leuc,

(362—1)

gostilničar v Dolu.

L. EHRWERTH,

zobni zdravnik, v Gosposkih ulicah št. 1,
ordinira v vseh

zobnih boleznih

in postavlja zdaj

umetalne zobe in zobovje

dobro in brez bolečin. (77—33)

Kavarna „pri Slonu“

vsak dan

(355—3)

sladoled.

Ker se je

košnja sena

uže prodala, licitacije v 4. dan junija me-
seca napovedane ne bode.

(359—2)

Ignacij Seemann.

Št. 7400.

(343—3)

Razglas.

V **sredo dné 15. junija t. l.** dopolu- dne ob 10. uri bo mestni magistrat kupil po očitni dražbi 120 sežnjev 24 palcev ali pa tudi le 21 do 22 palcev dolgih zdravih buko- vih drv za kurjavo, kar se splošno razglasi s pristavkom, da se do dneva ustne dražbe tudi pismene, s kolekom 50 kr. kolekovane ponudbe sprejemajo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 22. maja 1882.

Župana namestnik: Jeras.

Marijinceljske
kapljice za želodec,
nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdeto sapo, napihne- nje, kislo podiranje, šči- panje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v že- lodci, preobloženje že- lodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vra- nci, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Go- rici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov- ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz- delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kap- ljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnena be- sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma- tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod- nijsko spravljenost **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znaje- njem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne- majo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot po- narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj na- znani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—38)

C. in kr.
najvišje
priznanje.

Zdravilišče Gleichenberg

na Štajerskem.

Zlata
kolajna
Pariz 1878.

Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogrske zahodne železnice.

Začetek sezone dné 1. maja.

Začetek grozdnega zdravljenja začetek septembra.

Alkalčno-muriatne in železne kislíce, kozje mleko, inhalacije z mlekom, smrekovimi bocki in studenčasto slanico, ogljeno-kisle kopelji, jeklene kopelji, kopelji v sladkej vodi, kopelji od smre- kovih bock, mrzla polna kopelji z upravo za zdravljenje z mrzlo vodo.

Johannisbrunnen pri Gleichenbergu.

Naizvrstnejša in najzdravejša hladilna pijača: ker ima veliko proste ogljene ki- sline, pospešuje prebavljenje vsled tega, ker ima dosti dvojno ogljeno-kislega natrona in domače soli in njima apnenskih zvez, obtežujočih želodec, zato se **Johannisbrunnen** posebno priporoča pri boleznih v želodci in mehurju.

Dobiva se v vseh večjih trgovinah z mineralno vodo.

Zaloga v Ljubljani pri Petru Lassniku.

(212—5)

Vprašanja in naročila voz, stanovanj in rudnice pri **ravnateljstvu vodnjaka pri Gleichenbergu**.

Pogrebna ustanov

Frana Doberleta v Ljubljani

priporoča svoje takozvane

imitirane rakve od kovin.

Izdelane so iz lesa v jako lepe obliki in solidno, **slučne** so po meta- lične barvi z bogatim vkusnim lišpom od bronu **pravih rakvam od kovin** popolnem in so **ravno tako cene, kakor do zdaj navadne lesene rakve**.

Na telegrafično naročilo z naznanjeno dolgotno mero pošiljajo se takoj na vse železniške postaje.

Ustanov deva na **prost oder in pokopava**, ono tudi oskrbi **sijajno dekoriranje in pogrebe** v in zunaj Ljubljane, kakor tudi oskrbuje **vence in trakove z napisi**, naposled tudi **transport mrličev** na vse kraje to- in inozemstva in se priporoča v ceno oskrbovanje. (701—26)